

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6562/08
08.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nade Kljajević i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA protiv rešenja Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije - Veća u Novom Sadu br. 116-191/II-08 od 01.09.2008. godine, u predmetu disciplinske mere - novčana kazna, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije - Veća u Novom Sadu br. 116-191/II-08 od 01.09.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je prigovor tužioca, izjavljen protiv rešenja Disciplinskog starešine Policijske uprave u Somboru br. 116-9/08 od 25.07.2008. godine, kojim je utvrđena disciplinska odgovornost tužioca za tešku povredu službene dužnosti iz člana 157. stav 1. tačka 2. Zakona o policiji izvršenu na način i u vreme bliže opisanim u dispozitivu rešenja prvostepenog organa i izrečena mu je disciplinska mera novčana kazna u iznosu od 30% od mesečne plate u trajanju od 2 (dva) meseca.

U tužbi, podnetoj Vrhovnom sudu Srbije, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da tuženi organ nije ocenio sve navode žalbe, odnosno prigovora tužioca na rešenje prvostepenog organa od 25.07.2008. godine. Navodi da rešenje prvostepenog organa nije dostavljeno braniocu tužioca. Nadalje ukazuje da je punomoćje za zastupanje za advokata AB predato disciplinskom starešini još 27.05.2008. godine. Smatra da nema pravih - pouzdanih dokaza da je tužilac izvršio tešku povredu službene dužnosti iz člana 157. stav 1. tačka 2. Zakona o policiji, te da ga zbog nedostatka dokaza treba osloboditi disciplinske odgovornosti. Predlažio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu i podnesku od 6.4.2009. godine, tuženi organ i Javno pravobranilaštvo Republike Srbije ističu da je članom 8. Pravilnika o načinu obavljanja policijskih poslova propisano na koji način policijski službenici obavljaju naređene poslove i zadatke. U tom smislu u konkretnom slučaju je nesporno utvrđeno da je tužilac postupio protivno navedenom propisu i napustio mesto obezbeđenja objekta - __ opštine suprotno nalogu za izvršenje službenog zadatka br. 522. Pa čak i da je imao zdravstvenih problema u trenutku izvršenja naređenih poslova i zadataka, tuženi smatra da je imao obavezu da o tome obavesti neposrednog starešinu i traži odobrenje da napusti mesto obezbeđenja. Stoga tuženi organ ističe da je tužba neosnovana i da je treba odbiti.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta, ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju rešenja prvostepenog organa od 25.07.2008. godine, dana 27.03.2008. godine, podnet je predlog za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca, zbog teške povrede službene dužnosti iz člana 157 stav 1 tačka 2 Zakona o policiji („Sl. glasnik RS“ br. 101/05), a na osnovu zaključka disciplinskog starešine od 18.04.2008. godine pokrenut je i vođen disciplinski postupak. U obrazloženju rešenja prvostepenog organa se, takođe, navodi da je tužilac u izjavi datoj na zapisnik 27.03.2008. godine priznao navode - razloge predloga za pokretanje disciplinskog postupka, kao i činjenicu da je ranije disciplinski kažnjavan.

U obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ se poziva na Uredbu o disciplinskoj odgovornosti u Ministarstvu unutrašnjih poslova za koju navodi da ne propisuje slučajeve kada policijski službenik može da napusti mesto obezbeđenja objekta ili lica koja obezbeđuje, ali istovremeno ukazuje da je to propisano članom 8. Pravilnika o načinu obavljanja policijskih poslova („Sl. glasnik RS“ br. 27/07). Stoga zaključuje da je tužilac protivno navedenom propisu napustio mesto obezbeđenja objekta iako mu je to nalogom za izvršenje službenog zadatka naloženo u drugom zadatku, pa je prema obrazloženju osporenog rešenja, u skladu sa članom 230. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku, tuženi organ doneo odluku kao u dispozitivu.

Kod ovakvog stanja stvari, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, osporenim rešenjem povređen je zakon na štetu tužioca. U spisima predmeta se nalazi samo rešenje prvostepenog i drugostepenog organa, kao i zapisnik o većanju i glasanju drugostepenog organa, ali ne i zaključak disciplinskog starešine o pokretanju disciplinskog postupka protiv tužioca od 18.4.2008. godine, izjava tužioca od 27.3.2008. godine i prigovor tužioca na rešenje prvostepenog organa, pa sud u nedostatku kompletnih spisa predmeta ne može sa sigurnošću da oceni i proveriti zakonitost provedenog postupka utvrđivanja disciplinske odgovornosti tužioca za tešku povredu službene

dužnosti iz člana 157. stav 1. tačka 2. Zakona o policiji - samovoljno napuštanje radnog mesta, pozoričkog mesta, mesta obezbeđenja određenih objekata i lica jedinice ili mesta određenog za pripravnost, kao ni da li su pravilno i potpuno ocenjeni navodi prigovora tužioca saglasno članu 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni list SRJ“,br.33/97). Kako tuženi organ u obrazloženju drugostepenog rešenja navodi da se odgovornost tužioca može utvrditi na osnovu izjave date u "pred-disciplinskom postupku" saglasno članu 149. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a prvostepeni organ da je u izjavi od 27.3.2008. godine tužilac priznao navode predloga za pokretanje disciplinskog postupka, proizlazilo bi da nakon donošenja zaključka o pokretanju disciplinskog postupka nije vođen disciplinski postupak protiv tužioca na način propisan Uredbom o disciplinskoj odgovornosti u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije („Službeni glasnik RS“,br.8/06), što sud, takođe, bez potpunih spisa predmeta ne može da utvrdi. Tuženom se ukazuje da se disciplinski postupak koji podrazumeva dokazni postupak i omogućavanje tužiocu prava na odbranu u tom postupku mora voditi saglasno članu 6. navedene Uredbe, a u obrazloženju rešenja se moraju, po članu 12. Uredbe u vezi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, navesti sve sprovedene radnje i izvedeni dokazi u postupku, te utvrđeno činjenično stanje. Takođe se u obrazloženju osporenog rešenja, u pogledu primene člana 8. Pravilnika o načinu obavljanja policijskih poslova i člana 230. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku, moraju dati jasni razlozi koji bi upućivali na pravilnost primene ovih propisa, jer tuženi očigledno daje druge razloge u odnosu na prvostepeni organ za odgovornost tužioca za tešku povredu radne dužnosti u konkretnom slučaju.

Stoga je u ponovnom postupku, tuženi organ dužan da, na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, bez povrede pravila postupka i primenom odgovarajućih odredbi kako materijalno-pravnog tako i procesno-pravnog propisa donese novo na zakonu zasnovano rešenje.

Na osnovu izloženog, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu ove presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96) s tim što je u ponovnom postupku tuženi organ vezan primedbama suda iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08.04.2009. godine, U. 6562/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

JK